

På Hjemveg

Oktober 2026

**«Herre! Du har vært en bolig for oss
fra slekt til slekt.»**

Salme 90,1

På Hjemveg

Utgis av Evangelisk Luthersk Misjonslag (ELM).

- Misjonsorganisasjon ble grunnlagt høsten 2004.
- Den er et åndelig hjem og et arbeidslag for kristne venner som ønsker å utbre Bibelens budskap i Norge og på misjonsmarken.
 - Organisasjonen har arbeid i Norge og Peru.
- Arbeidet grunnes på Den Hellige Skrift, forstått og brukt i lys av Bibelens eget Kristus-vitnesbyrd og nedfelt i den evangelisk-lutherske trosbekjennelse og den rosenianske tradisjon.
- Misjonslaget ønsker å vandre på de gamle stier, slik at det evige frelsesord, gitt oss i Bibelen, om Jesus Kristus og ham korsfestes, må være sentrum og alfa og omega i Ordets utleggelse. Alle andre emner som Skriften og menneskelivet viser fram for oss, bør sees i lys av en sterk og klar forkynnelse av ordet om korset.

Hjemmeside for ELM: www.misjonslaget.no

Hovedkonto ELM: 1638.21.01514

Vipps: 119348.

Redaksjonen:

Jan Oskar Butterud, Thomas Klavenæs, Rode Malerød,
Birgitte Klavenæs og Birger Mangelrød

Innhold

Historier for små og store	4
Sangsiden	6
Perusiden	8
Mitt vitnesbyrd	10
Aktuelt	12
Katekismeprekener	13
Ung	15
Galaterbrevet	17
Hilsen fra redaksjonen	19

Historier for små og store

Fortellinger for store og små, også noen sitater.

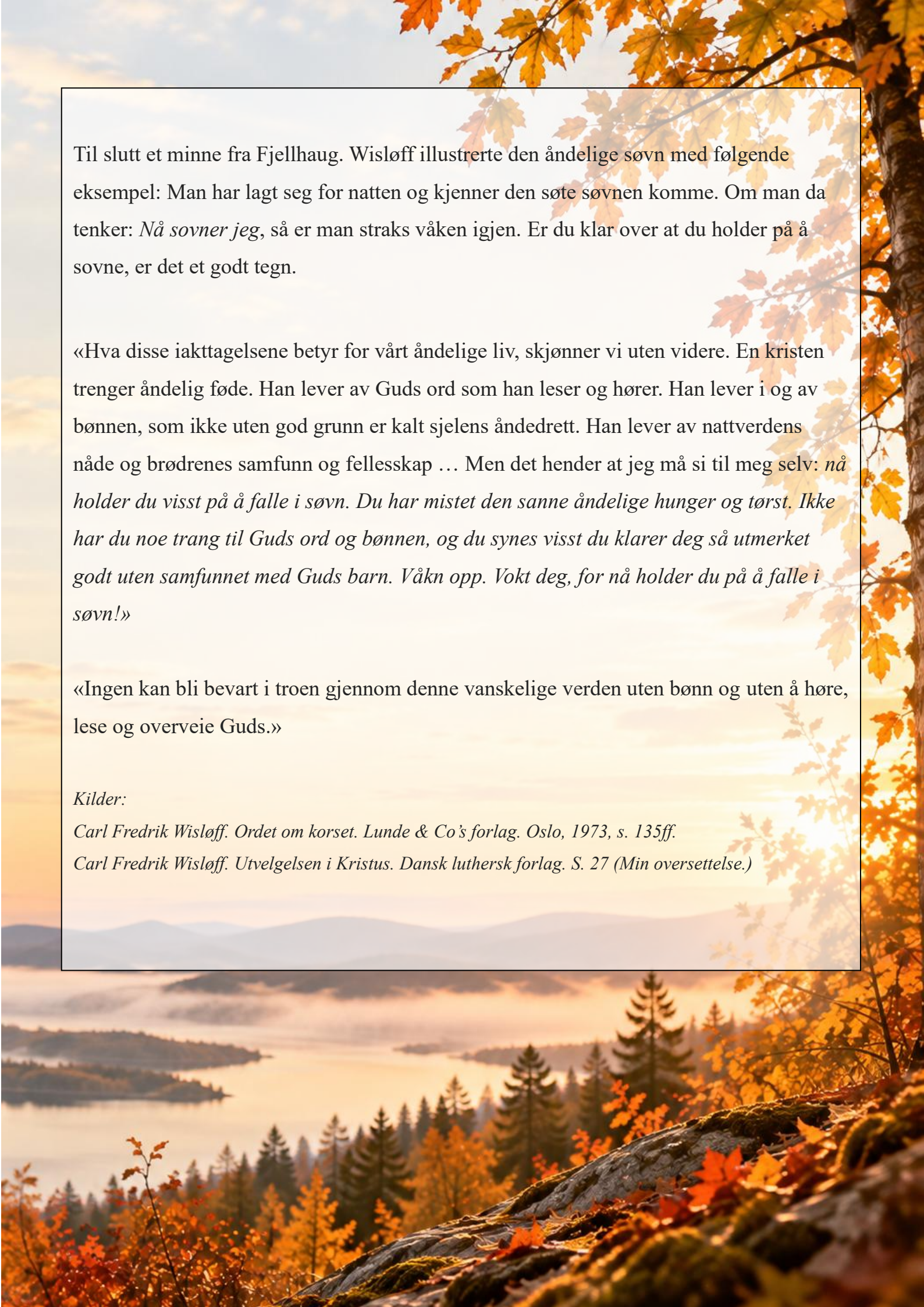
Samlet og gjenfortalt av Jan Oskar Butterud.

Carl Fredrik Wisløff satt en gang ved siden av en kjenning i kirken. Rett som det var, så sovnet kjenningen, og som om ikke det var nok, begynte han også å snorke! Carl Fredrik dultet borti sin kompis og sa: *Du sovnet*. Men det ville ikke vedkommende være ved, og rettet et fornærmet åsyn mot ham og sa: *Hva er det du tuller om?* Han merket ikke at han sovnet!

Vår venn forteller også om en pjuskete stakkar som troppet opp ved frokostbordet og klaget over at han ikke har sovet et øyeblikk i natt. Men den brannbilen som vekket hele nabolaget klokken 3:00 om natten, den hadde han ikke hørt. Fordi han sov! Han var ikke klar over at han sov.

Professoren tok også eksempler fra Bibelen. Samson lekte med synden uten å være klar over at Herren forlot ham. Han sovnet uten å være klar over det.

Han har nok et eksempel fra Åpenbaringsboken, kapittel 3, om den menigheten som ikke visste at den var fattig, blind og naken. Den trodde at den hadde overflod, og ikke manglet noe. De sov.

Til slutt et minne fra Fjellhaug. Wisløff illustrerte den åndelige søvn med følgende eksempel: Man har lagt seg for natten og kjenner den søte søvnen komme. Om man da tenker: *Nå sovner jeg*, så er man straks våken igjen. Er du klar over at du holder på å sovne, er det et godt tegn.

«Hva disse iakttagelsene betyr for vårt åndelige liv, skjønner vi uten videre. En kristen trenger åndelig føde. Han lever av Guds ord som han leser og hører. Han lever i og av bønnen, som ikke uten god grunn er kalt sjelens åndedrett. Han lever av nattverdens nåde og brødrenes samfunn og fellesskap ... Men det hender at jeg må si til meg selv: *nå holder du visst på å falle i søvn. Du har mistet den sanne åndelige hunger og tørst. Ikke har du noe trang til Guds ord og bønnen, og du synes visst du klarer deg så utmerket godt uten samfunnet med Guds barn. Våkn opp. Vakt deg, for nå holder du på å falle i søvn!*»

«Ingen kan bli bevart i troen gjennom denne vanskelige verden uten bønn og uten å høre, lese og overveie Guds.»

Kilder:

Carl Fredrik Wisløff. Ordet om korset. Lunde & Co's forlag. Oslo, 1973, s. 135ff.

Carl Fredrik Wisløff. Utvelgelsen i Kristus. Dansk luthersk forlag. S. 27 (Min oversettelse.)

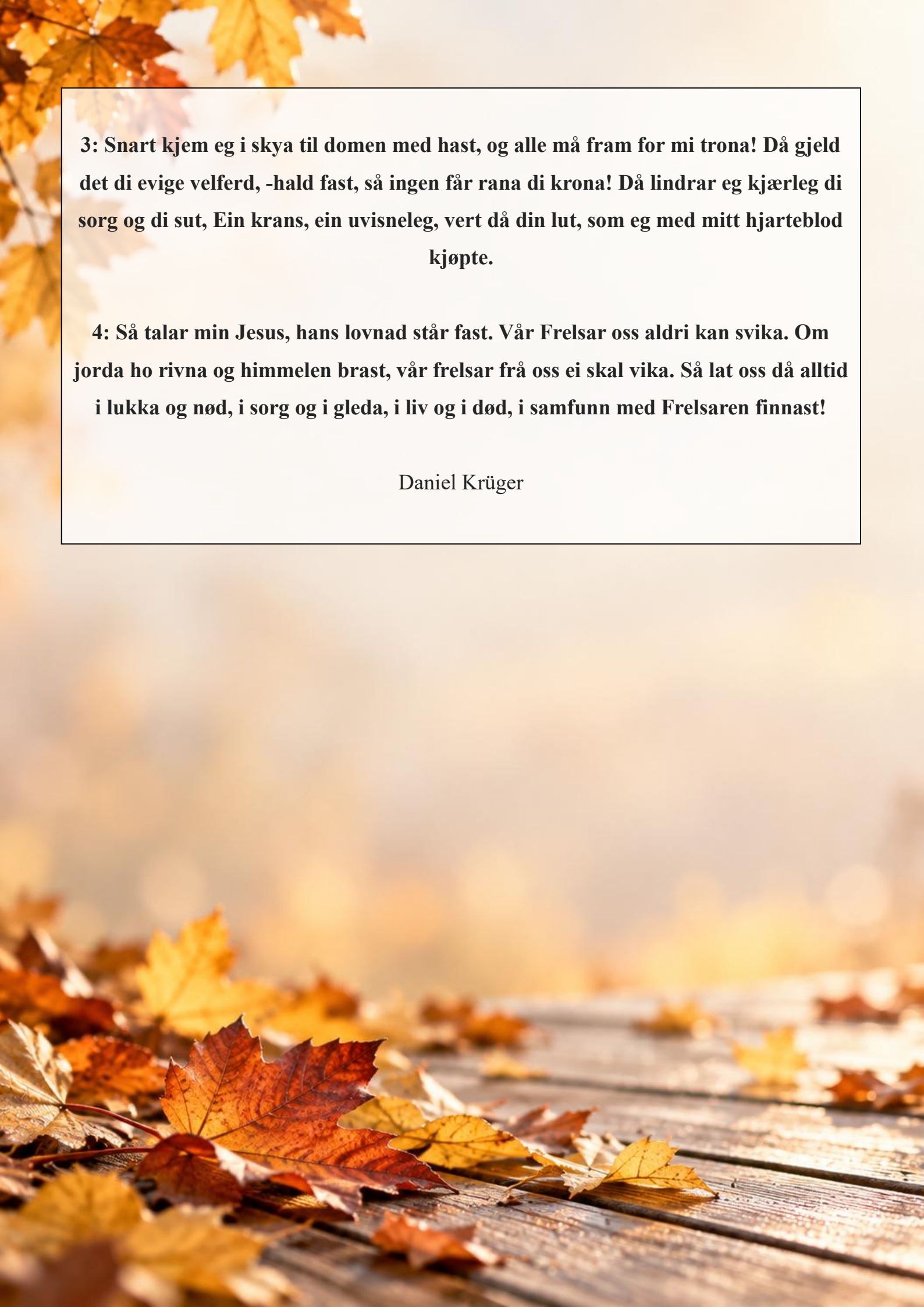
Sangsiden

Når man blir spurt om å dele en sang som har en spesiell plass i mitt hjerte, er det mange man kunne tatt fram. Imidlertid er det vanskelig å sette en spesiell sang som min høyeste skatt. Tidene skifter, og med det skifter også sinn og tanker. Dette igjen påvirker hvilke sanger som lyder i sinnet. En gjenfødt kristen vil nok oppleve å finne mange skatter i sangboken, og fellesnevneren mener jeg ligger i at vi opplever den samme erfaringen. Selv om følelsene skifter og vår lutherske lære har et sunt fokus på at våre følelser ikke er noe vi skal stole på, er vi allikevel mennesker med følelser og erfaringer.

Jeg leser at Jesus også hadde følelser. Sangboken er således et vitnesbyrd fra mange kristne som har levd før oss, og ville dele av sin nød og glød. Tidens tegn i dag vitner om at Jesu gjenkomst nærmer seg, og med det i tanke blir jeg både motløs og sorgfull av at så få virker å ha behov for å leve sitt liv innvidd til sin frelser! Mitt liv er intet unntak! Hverdagskristendommen er så lett å sette til side, og det er så mye i verden som lokker og drar. Derfor ønsker jeg å sitere en sang jeg ikke kan melodien på, men jeg stadig kommer tilbake til, og må lese for meg selv. Forfatteren er ukjent, og melodien kan jeg heller ikke. Her kommer nøden om å bli bevart fram, og kallet om at tiden er kort lyder klart. Må vi alltid eie frimodighet i Frelserens løfter. Dette er sangen på nr. 488 i sangboken:

1: Du sjel, som har kjent og motteke Guds kall og Frelseren lydig har vore. Å, lat ikkje verda deg føra til fall, Og lat hennar glim deg ei dåre! Ho lokka så mange, frå Jesus dei tok. Han sårt dei laut sletta av Himmelens bok, ei lenger som sine dei kjenna.

2: Nei, lat ikkje verdens forfengleige glans, din hug og ditt hjarta få dåre. Og riva di sjel ut or kjærleiken hans, som gav deg den kledningen klåre. Som for oss er ferdig å eiga og få, når skinande vi for hans trona skal stå, med sigerens palmar i hender.

The background of the entire page is a soft-focus photograph of autumn leaves in shades of yellow, orange, and brown, scattered on a dark wooden plank surface. The lighting is warm and golden, creating a cozy, seasonal atmosphere.

3: Snart kjem eg i skya til domen med hast, og alle må fram for mi trona! Då gjeld det di evige velferd, -hald fast, så ingen får rana di krona! Då lindrar eg kjærleg di sorg og di sut, Ein krans, ein uvisneleg, vert då din lut, som eg med mitt hjarteblood kjøpte.

4: Så talar min Jesus, hans lovnad står fast. Vår Frelsar oss aldri kan svika. Om jorda ho rivna og himmelen brast, vår frelsar frå oss ei skal vika. Så lat oss då alltid i lukka og nød, i sorg og i gleda, i liv og i død, i samfunn med Frelsaren finnast!

Daniel Krüger

Perusiden

Hilsen,

Kjære brødre og søstre i Norge. Må vår Herre Jesu Kristi nåde være med dere!

Først vil jeg gjerne dele litt av Guds ord med dere. I Efeserne 1,7 står det:

«I ham har vi forløsningen ved hans blod, tilgivelse for syndene, etter hans nådes rikdom.»

Det er utrolig hvor liten betydning vi kristne tillegger Kristi blod. Kanskje forstår vi ennå ikke hva vår frelse kostet? Jeg ser med stor sorg hvordan Kristi blod blir tråkket på i forsamlingene. Noen tar ikke evigheten på alvor, og langt mindre frelsen. Mange av oss lever i en tilstand av tilfredshet og likegyldighet overfor vår Frelser.

Apostelen Paulus hadde rett da han sa: «Arbeid på deres frelse med frykt og beven.»

Sannheten er at livet vårt uten Kristus er så tomt, fylt av frustrasjoner og uten mening.

Vi forsøker kanskje å finne fred i denne verdens materielle ting, og vi kristne er ikke immune mot denne livsstilen. Det er så lett å følge strømmen i denne verden i stedet for å søke tilflukt i KRISTUS.

Det største problemet av alle er vår synd. Derfor sier Ordet at 'vi i Ham har forløsningen'. Hvorfor? Fordi vi alle var adskilt fra Gud, døde i våre synder, uten Gud og uten håp. Dette var vår tilstand overfor Gud. Vi trengte noen som kunne forløse eller frelse oss, og dette skjedde til en ufattelig høy pris. Hebreerbrevet sier: «Uten at blod blir utgytt, blir ikke synd tilgitt.» Det var Guds Sønns blod som rensket mine og dine synder. Dette dyrebare blodet som ble utøst da han ble pisket, blodet som rant da tornekronen ble presset ned over hodet hans, og blodet som ble utøst da hendene og føttene hans ble gjennomboret. Det er Kristi dyrebare blod, utøst på Golgata kors, som våre synder ble vasket rene ved. Slik får vi tilgivelse, liv og frelse. Måtte vi alltid kunne huske dette, og hvile i vår Frelses, Jesu Kristi, kjærlige armer.

I forsamlingen har vi flere tjenester. Vi har en kvinnegruppe, en sanggruppe, en ungdomsforening og en bibelstudium-gruppe. Vi søker alltid etter nye mennesker i området, selv om det er svært vanskelig. Vi deler likevel ut traktater, banker på dører og deler Guds ord med dem som ønsker å lytte til oss. På søndagene kommer mellom 40 og 50 brødre og søstre. Jeg er svært takknemlig til Gud for denne tjenesten. Jeg husker alltid hvordan Herren fant meg. Det var en svært vanskelig periode i livet mitt. Det kostet meg så mye å forstå vår Herre Jesu Kristi nåde.

Viktor

Mitt vitnesbyrd

Av Gaute Emil Semb

Takknemlighet

«La Kristi ord bo rikelig blant dere, så dere lærer og formaner hverandre i all visdom med salmer og lovsanger og åndelige viser og synger med takknemlighet i deres hjerter for Gud.»

Kolosserne 3:16

I hverdagens stress og jag, kan det fort bli glemt helt vekk å ta vare på takknemligheten i livet.

Små hverdagsproblemer og irritasjoner kan vokse seg altfor store rett under nesa på oss og gå utover oss selv og dem vi har rundt oss.

Som ungdom kan foreldrenes spørsmål og syn på ulike ting bli til irritasjon og virke påtrengende av hver minste lille ting. Og som forelder kan ungdommens impulsive og umodne valg og oppførsel føre til frustrasjon og håpløshet over å ikke nå inn med forslag eller løsninger. Eller etter mange år som ektefeller kan det dukke opp en hel haug med hverdagsproblemer som kan surne og vokse til fjell av misnøye. Lista er lang over eksempler, og jeg trur hver og en av oss må være så ydmyke og erkjenne at vi kjenner oss igjen over å ha problemer, irritasjoner, misnøye osv. vi sliter med i livene våre, som kanskje ikke burde ta så mye fokus som det kan gjøre.

I verset over i kolosserne 3:16 kan man finne en veldig god motgift for disse hverdagsproblemene, nemlig takknemligheten!

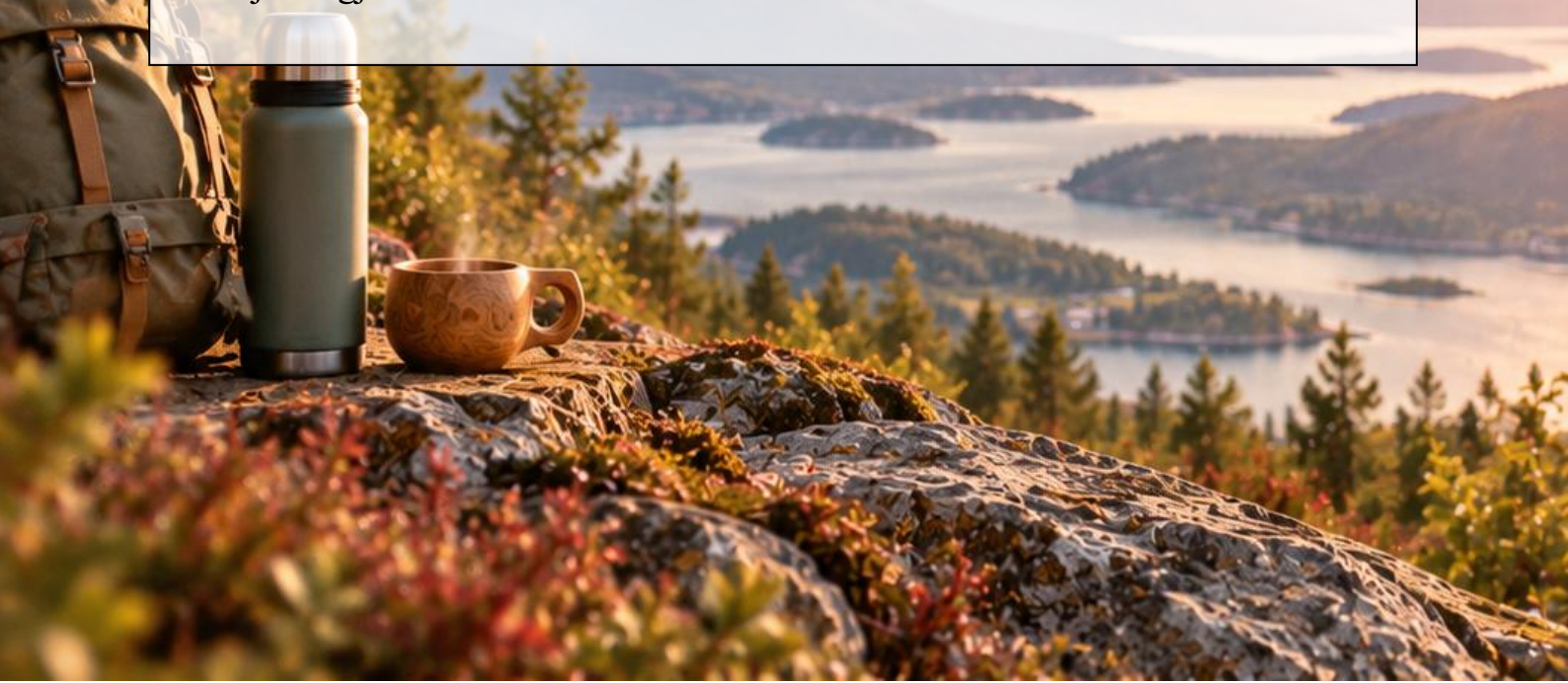
Hvis vi glemmer vekk takknemligheten blir vi fort vippet av pinnen og begraver oss lett når hverdagens «problemer» og misnøye banker på. Da er det så lett å falle

i å gå rundt som utakknemlige mennesker. Dette er en stor fallgrube for oss, spesielt som kristne. I lengda vil utakknemligheten ikke bare tære på relasjoner til andre mennesker, men også tære på vår tro. Den kan bli så stor at den gjennomsyrrer oss, og i ytterste konsekvens sende oss rett i offerrollen. Derfor er det viktig å starte en snuoperasjon med å la takknemligheten overvinne utakknemligheten.

Takknemligheten kommer ikke alltid av seg selv. Ofte må man velge den, og kjempe for å holde på den. I Kolosserne 3:16 står det at vi gjør det ved å «La Kristi ord bo rikelig blant dere». Et annet råd kan være å ikke ta relasjoner i livet eller velstanden vi lever i for gitt, for det er noe av det vi mennesker i verdens rikeste land kan slite mest med i vårt syndige sinn. For vi veit egentlig ingenting om hva framtida bringer, og da kan man komme til å angre bittert på at man ikke tok bedre vare på eller var mer takknemlig over tida man hadde akkurat her og nå, mens man hadde muligheten rett foran nesetippen hele tida.

Ikke la den naive forestillinga om det perfekte liv lure deg. Lær deg å kjenne etter takknemlighet for hver minste ting de fleste til vanlig tar så altfor gitt. Ikke bare en «engangstakknemlighet», men en varig takknemlighet.

Mest av alt kan vi kjenne på en evig takknemlighet for evangeliet og Jesus, som har åpnet veien for oss til himmelen, og som vi kan søke i alle situasjoner gjennom livet.

Aktuelt

Et lite ord om lønnkammeret.

Lykkelig er du som har lønnkammeret som ditt daglige «tilfluktsrom».

Tenk, hvilket privilegium! Der skal du få utøse ditt hjerte for Herren; et sted hvor du kan være alene med din himmelske Far. Lær av Jesus, han har også her gått foran og vist oss vei. Han kunne være hele netter i bønn. Han var jo også et menneske som du og jeg, og han hentet sin styrke der i lønnkammeret.

Du skal ikke se på lønnkammeret som en plikt, men som et veldig privilegium gitt deg av Gud selv. Der kan du tale ut om alt. Det behøver ikke være velformulerte ord. Han forstår deg om du ikke får fram et ord, men bare må sukke og gråte ut din smerte, for Herrens ansikt. Som en mor tar sitt gråtende barn på fanget og trøster det, slik skal du i ditt lønnkammer også få sitte på Guds fang, gråte ut din smerte, og ta til deg de løftene han har gitt deg i sitt Ord. Så nært og fortrolig samfunn ønsker han å ha med deg. Hør hva han sier i 1 Peter. 5,7: «Kast all deres bekymring på ham, for han har omsorg for dere.» Dette er ikke tomme løfter, men det er sagt av ham som ikke kan lyve.

Så skal du få gå inn i ditt lønnkammer med alt det som ligger deg på hjertet, og du skal få gå ut igjen, i trygg forvisning om at Herren vil ta seg av din sak når du ber i Jesu navn. «Løftene kan ikke svikte, nei, de står evig fast:» Derfor: «Sett din vei i Herrens hånd og stol på ham!». Takk Herren for lønnkammeret! Bruk det hver dag, og du vil oppleve hvilken velsignelse det gir.

Reidar Heian

Katekismeprekener

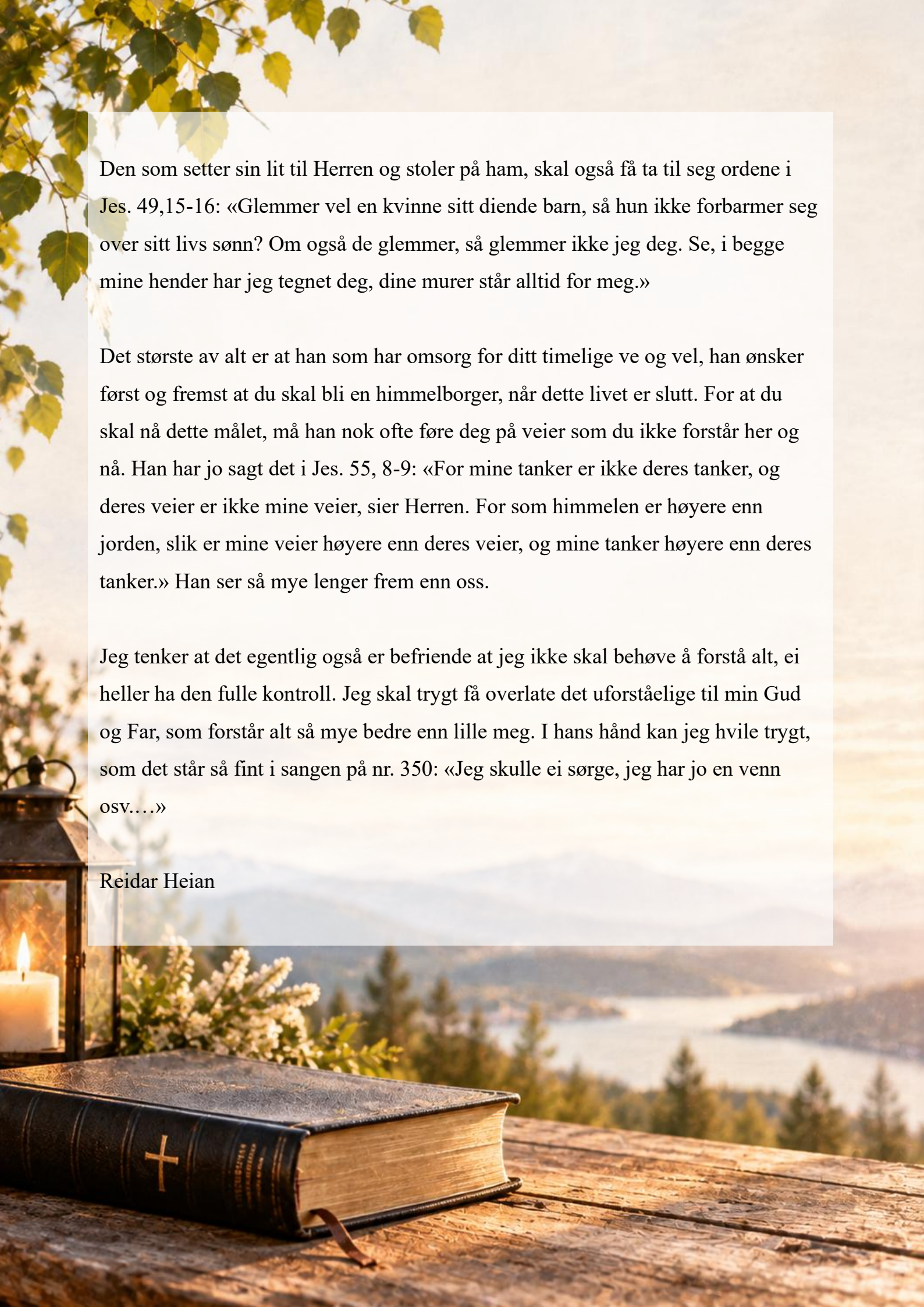
Noen ord om den første trosartikkel.

Jeg tror på Gud, den allmektige Fader, himmelen og jordens skaper.

Vi bekjenner i den første trosartikkel at vi tror på en allmektig Gud, for hvem ingen ting er umulig. Regner du med det i ditt daglige liv, så vil det bli til stor hjelp for deg når du møter ting i livet som du står rådvill overfor. Du forstår kanskje ikke hvorfor det og det skal ramme deg; noen ganger går det fra vondt til verre. Da har du en som du trygt kan gå til, en som forstår deg og vil hjelpe deg.

Salme 91 taler om å sitte i Den Høyestes ly og å bo i Den Allmektiges skygge. Kan det finnes en tryggere plass på jord? Nei, den som har funnet sin plass der, kan si som det står videre i salmen: «Min tilflukt og min borg, min Gud som jeg setter min lit til:» Det betyr ikke at alle problemer og vanskeligheter blir borte, men jeg har et sted å gå, hvor jeg kan få legge av alt som tynger. Jeg har lagt det over på Gud, min Gud, Den Allmektige, og da kan jeg være forvisset om at han vil ta seg av det.

Min venn, jeg vil anbefale deg å lese Luthers utleggelse av den første trosartikkel i Luthers katekismer. Les de flere ganger, og fordyp deg i det som står der. Du skal få oppleve at du leser deg glad og trygg. Du har nemlig en Far i himmelen som har den største omsorg for deg i alt som angår ditt liv her på jord. Det vil han at du skal regne med i din hverdag. Vi husker hva Herren sier i det første bud: «Jeg er Herren din Gud, du skal ikke ha andre guder enn meg.» Videre sier Luther i sin forklaring til dette budet: «Vi skal frykte og elske Gud over alle ting, og stole fullt og fast på ham.» Det er å ha det rette barneforhold til himmelens og jordens Skaper.

Den som setter sin lit til Herren og stoler på ham, skal også få ta til seg ordene i Jes. 49,15-16: «Glemmer vel en kvinne sitt diende barn, så hun ikke forbarmer seg over sitt livs sønn? Om også de glemmer, så glemmer ikke jeg deg. Se, i begge mine hender har jeg tegnet deg, dine murer står alltid for meg.»

Det største av alt er at han som har omsorg for ditt timelige ve og vel, han ønsker først og fremst at du skal bli en himmelborger, når dette livet er slutt. For at du skal nå dette målet, må han nok ofte føre deg på veier som du ikke forstår her og nå. Han har jo sagt det i Jes. 55, 8-9: «For mine tanker er ikke deres tanker, og deres veier er ikke mine veier, sier Herren. For som himmelen er høyere enn jorden, slik er mine veier høyere enn deres veier, og mine tanker høyere enn deres tanker.» Han ser så mye lenger frem enn oss.

Jeg tenker at det egentlig også er befriende at jeg ikke skal behøve å forstå alt, ei heller ha den fulle kontroll. Jeg skal trygt få overlate det uforståelige til min Gud og Far, som forstår alt så mye bedre enn lille meg. I hans hånd kan jeg hvile trygt, som det står så fint i sangen på nr. 350: «Jeg skulle ei sørge, jeg har jo en venn OSV....»

Reidar Heian

Ung

Hvordan får jeg se min synd?

La oss si det med en gang; det er ingen frelse i å se sin synd. Det er kun frelse i Jesus. Men om du er en moden kristen og ikke kjenner noe til din synd, så kan man si: I beste fall er du bare i stand til å motta babymelk, ikke fast føde. Dersom ikke loven får drevet deg til Kristus, hva skal drive deg til Kristus da? (Gal 3,24.)

Min erfaring

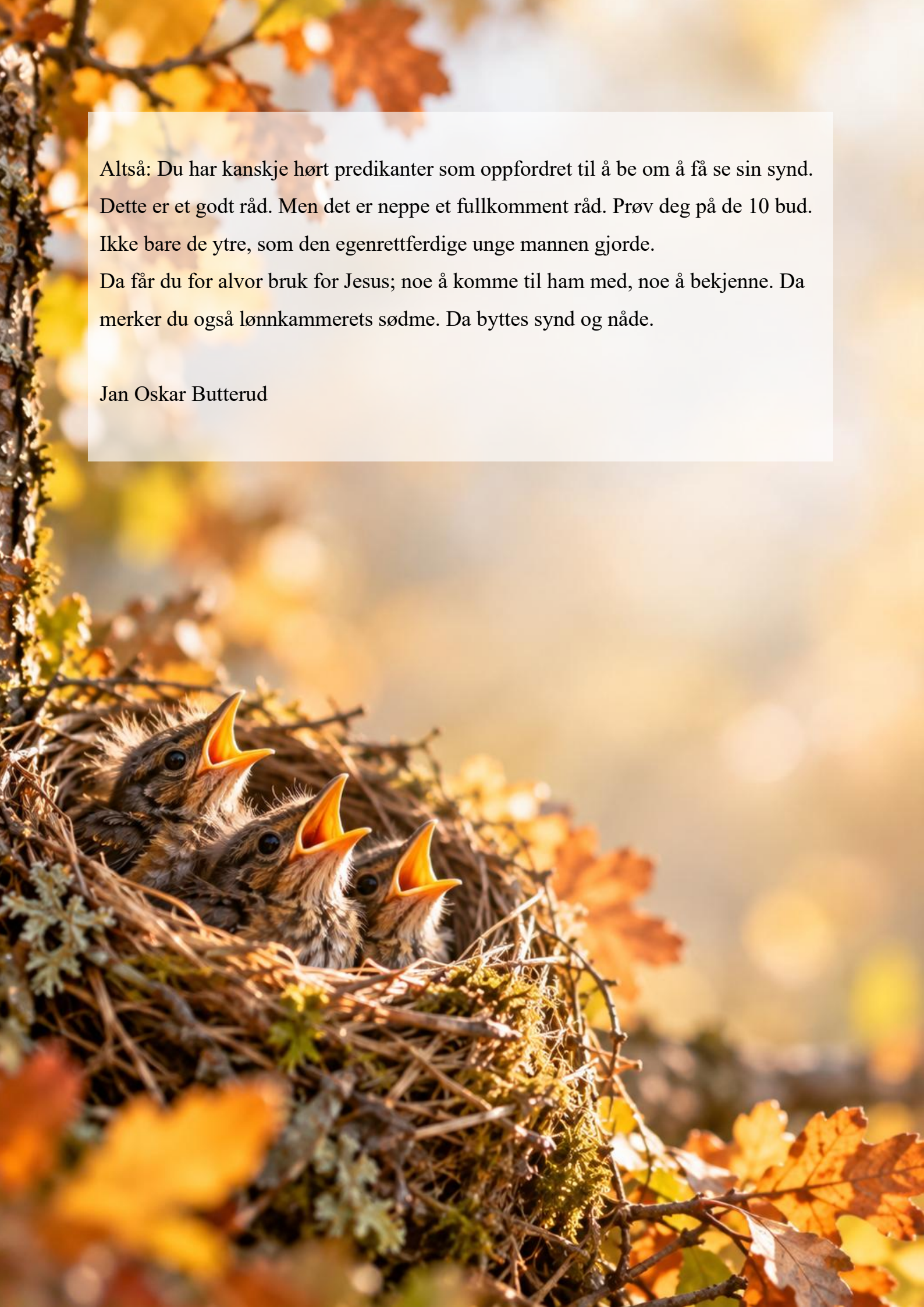
Han som skriver dette, levde ett år som religiøs. Jeg hadde bare behov for en gud som passet på meg. Jeg skjønte ingenting av hva vi skulle med Jesus. Jeg hadde levd tjue år som verdslig da jeg ble kristen. Min kristendom var redusert til at jeg trodde på Gud som passet på meg. Det var naturlig at jeg sluttet med fredagsfylla, og bannskap.

Så fikk jeg høre at Jesus har frelst meg fra mine synder. Jeg skjønte jo dette teoretisk; alt som heter tanker, ord og gjerninger som ikke stemte med de ti bud, var synd. Men jeg merket ingenting av dette.

Da fikk jeg høre at jeg skulle be om å få se mine synder. Det var et godt råd, men ikke fullkomment. De ti bud er jo Guds ord det også, tenkte jeg. De er kravstore, de er absolutt. Du skal - du skal ikke. Disse bud er mulig å holde overfladisk; som den rike unge mannen som sa *alt dette har jeg holdt fra ungdommen av*. Men Jesus ser til hjertet. Han sier ikke bare dine føtter, dine hender, men «du». Da fikk jeg se mine synder. Jeg fikk også erfare det som Hallesby kaller for lønnkammerets sødme. Loven driver til Kristus. Dette er min erfaring under loven.

Altså: Du har kanskje hørt predikanter som oppfordret til å be om å få se sin synd. Dette er et godt råd. Men det er neppe et fullkomment råd. Prøv deg på de 10 bud. Ikke bare de ytre, som den egenrettferdige unge mannen gjorde. Da får du for alvor bruk for Jesus; noe å komme til ham med, noe å bekjenne. Da merker du også lønnkammerets sødme. Da byttes synd og nåde.

Jan Oskar Butterud

Galaterbrevet

Galaterbrevet 1,7

Vi så forrige gang at Odland skrev at den som vil oppnå Guds rettferdighet ved egen oppfyllelse av loven, fornekter nåden som frelser, og dermed har falt fra det evangeliet Paulus forkynner.

Altså, de som forvrenger Kristi evangelium, forvrenger Kristus!

Men hva er det sanne evangelium? Paulus kaller budskapet han reiste med, for «Kristi evangelium». (1 Kor. 9,12.). Markus begynner sin historie om Jesus med «Jesu Kristi, Guds sønns evangelium.»

Evangelium betyr et «godt budskap, eller gledelig kunngjøring», sier «illustrert bibelleksikon». Dette gode budskap handler om vår frelse.

La oss se litt nærmere på dette ordet fra Guds bok. Mer detaljert kunnskap får vi i første Korinterbrevet kapittel femten. «Jeg kunngjør dere brødre, det er evangelium som jeg forkynnte for dere, ... at Kristus døde for våre synder etter skriftene.» Dette evangelium er Kristi evangelium, som handler om hans død for mine og dine synder. Det sanne evangelium sier: *Det er Guds kraft til frelse for hver den som tror, på han som rettferdiggjør den ugudelige. Han som ikke visste av synd, ble gjort til synd for oss.* (Rom. 1,16. 4,3. 2 Kor 5,21.)

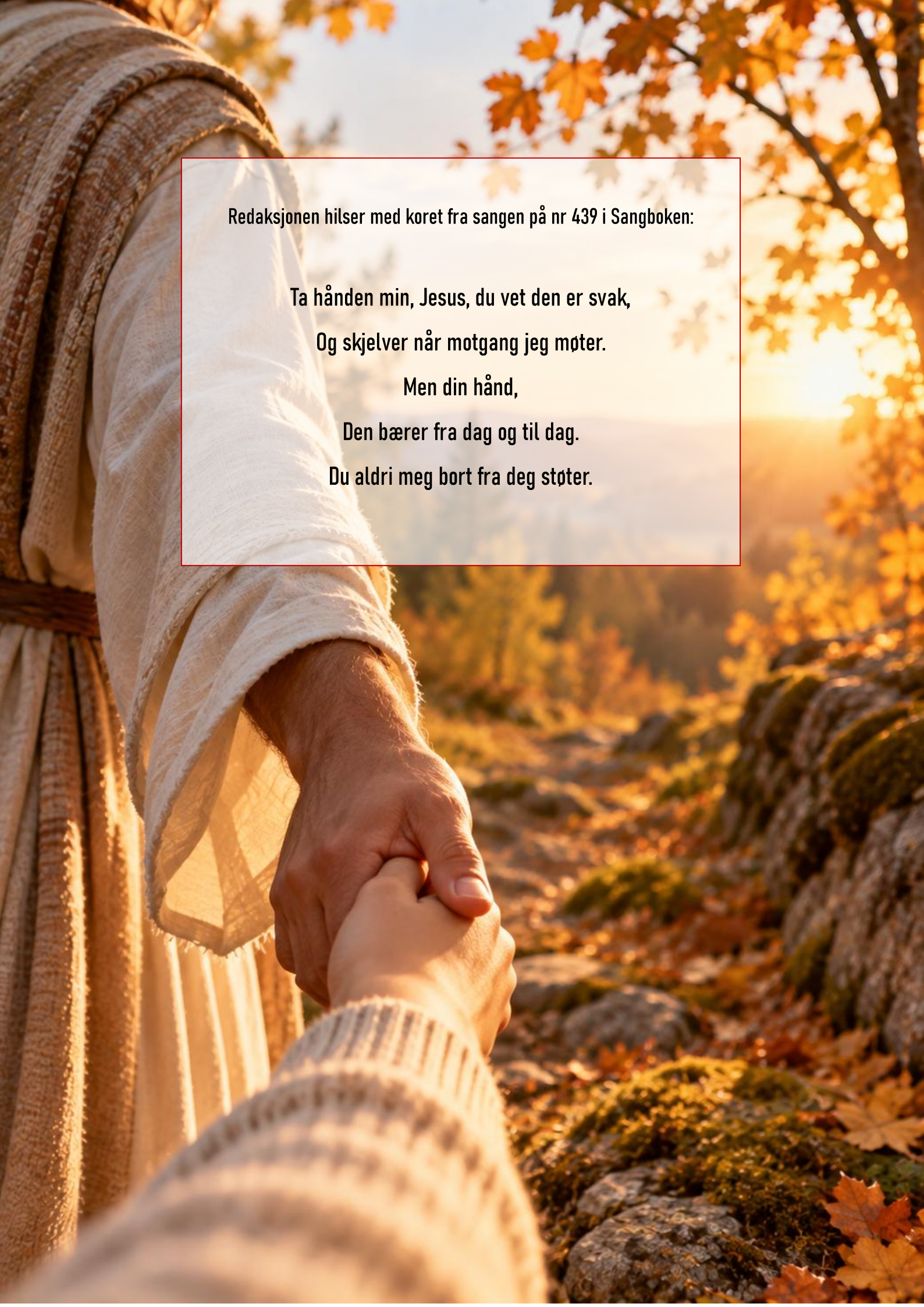
Det siste Jesus sa på korset var: «Det er fullbrakt.» Og hva er det han fullbrakte? Det ser vi av engelens svar til Josef: «Du skal kalle ham Jesus, for han skal frelse sitt folk fra deres synder.» (Matt 1, 21.) Det er frelse for Guds folks synder, som Jesus har fullbrakt, som er evangeliet. Evangeliet handler om Jesus.

Da er det rett og slett feil det som vranglærerne sa til galaterne: Dere må følge Mose lov. Det holder ikke bare med Jesus. (Apg 15.)

Det er hån mot Jesus å si at vi må holde loven for å bli frelst. Det er akkurat det samme som å si at Jesus ikke har fullbrakt frelsen. Det er det samme som å si at Jesus er en løgner, da han sa at frelsen er fullbrakt. Det er det samme som å si at Jesu død for våre synder ikke holder.

Jan Oskar Butterud

A photograph of a person wearing a white, textured robe, holding a smaller hand. The scene is set outdoors in a forest with autumn foliage and a bright sunset in the background. The text is overlaid on a semi-transparent white box.

Redaksjonen hilser med koret fra sangen på nr 439 i Sangboken:

Ta hånden min, Jesus, du vet den er svak,
Og skjelver når motgang jeg møter.

Men din hånd,
Den bærer fra dag og til dag.
Du aldri meg bort fra deg støter.